

La prescripció del dret a reclamar deutes a les persones consumidores

Tipus: [1]

Autor: [Cebrián Pujol, Daniel](#) [2]

Creació: Publicat per [Daniel Cebrián Pujol](#) [2] el 31/05/2024 - 11:25 | Última modificació: 05/07/2024 - 12:23

Categories: General

Etiquetes: Prescripció

Etiquetes: deutes

Etiquetes: consumidor

Contingut relacionat :

La prescripció dels deutes i la meravellosa jurisprudència dels tribunals

Arrel de la darrera Sentència judicial que he rebut, en relació a la prescripció del dret a reclamar deutes a les persones consumidores, em proposo analitzar novament aquesta figura jurídica -la prescripció- amb l'ànim d'aclarir certs aspectes.

Repasant l'hemeroteca llegeixo un article del butlletí L'Aparador de juliol de 2018. En aquell escrit, referit als deutes de les persones consumidores amb entitats bancaries, de subministrament bàsic, etc, es deia que si havien transcorregut més de tres anys des de que es va originar el deute, hauria prescrit el dret a reclamar-lo. La jurisprudència ha anat avançant i en aquest moment la situació no és del tot la mateixa. I per això em permeto fer algun aclariment que pot ser útil per la nostra feina a les OMICs.

Primer de tot cal distingir entre deutes causats per l'impagament de serveis periòdics i per altre banda els serveis de prestació única. Els deutes de serveis periòdics son, per exemple, el subministrament de serveis bàsics o les

pòlisses d'assegurança. Els de prestació única ho son un crèdit financer, però també l'ús d'una targeta de crèdit. La veritat és que la línia divisòria és molt fina. Però no és menys cert que la Jurisprudència, sobretot del Tribunal Suprem (Codi Civil espanyol), o de les Audiències Provincials Catalanes (Codi Civil Català), actualment és clara i consolidada.

Així, la jurisprudència catalana estableix una prescripció de 10 anys pels deutes de prestació única, i de 3 anys pels deutes de prescripció periòdica quan tots defensàvem un únic període de 3 anys per tots aquests tipus de deutes.

Pels més curiosos us reenvio als articles 121-20 (10 anys) i 121-21 (3 anys) del Codi Civil Català. I els articles 1.966-3 (en quant a la prescripció de 5 anys, antigament 15) i article 1.967-4 (pels 3 anys) del Codi Civil espanyol.

Cal afegir alguna precisió en quant als deutes amb les entitats bancàries que ja hem anunciat que prescriuen als 10 anys. En aquests casos els interessos remuneratoris i les despeses o comissions originades pel deute si que prescriuen en 3 anys. No en canvi els interessos de demora que també prescriu el dret a reclamar-los en 10 anys.

Si to això us sembla un pel enrevessat us convido a llegir algunes Sentències recents que intenten aclarir aquesta variada teoria de la prescripció dels deutes de les persones consumidores: Sentències de la Audiència Provincial de Barcelona Secció 11ª n° 649/2019 (subministrament elèctric), Sentència de la Secció 14ª n° 610/2021 (targeta de crèdit) o de la secció 19ª n°121/2022 (préstec bancari) i de la Secció 1ª n°84/2023 (interessos remuneratoris).

Meravellosa jurisprudència dels tribunals!!

Oriol Contreras De Lequerica
OMIC de Vilassar de Mar

Article publicat al butlletí electrònic "L'Aparador" el 31 de maig de 2024

Categories: General

Etiquetes: Prescripció

Etiquetes: deutes

Etiquetes: consumidor

- [3]

URL d'origen: <https://consum.diba.cat/news/2024/05/31/prescripcio-del-dret-reclamar-deutes-les-persones-consumidores>

Enllaços:

[1] <https://consum.diba.cat/>

[2] <https://consum.diba.cat/members/cebrianpd>

[3] <https://consum.diba.cat/node/1273>